

عنوان مقاله:

طراحی شهری با بهره گیری از رویکرد توسعه اکولوژیک؛ گستره پژوهش: دهکده و روددره کن

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فناوری های نوین در مهندسی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

علی تیله کوهی - کارشناس ارشد طراحی شهری دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

هر فضای شهری باید به عنوان یک اکوسیستم در نظر گرفته شود. رویکرد توسعه اکولوژیک لزوم توجه به زیستگاه ها و عناصر اکولوژیک در شهر را در درجه ابتدایی فرآیند مکانسازی گوشزد میکند. اکولوژی در حقیقت مطالعه تعامل موجودات با یکدیگر و با محیط زیست و تحولات ماده، انرژی و اطلاعات است که با واسطه ارگانیزم ها انجام میشوند. انسان نیز که یک موجود زنده است از این زمینه جدا نیست و پیوند او با محیط دارای اهمیت است. شهر اکولوژیک شهری پایدار است که میتواند به ساکنین یک زندگی پرمعنی بدهد، بدون اینکه پایگاه اکولوژیکی که بر آن قرار دارد را تخریب کند. از هم گسیختگی زیستگاه های طبیعی شهری سبب زیان رسیدن به آنها است. طراحی شهری میتواند این گسیختگی را بزداید. با توجه به مشترکات دو حوزه طراحی شهری و طراحی اکولوژیک میتوان در مسیر توسعه اکولوژیک در روند مکانسازی گام برداشت. ابعاد کلی شهر اکولوژیک شامل؛ ایجاد محیط شهری اکولوژیک، بهره برداری کارآمدتر از منابع، ایجاد شهرهای قابل سکونت میباشد. به منظور پاسخگویی به این چالش ها، تلاش شده تا با رویکردی توصیفی و تحلیلی و الگوگیری از روش توسعه اکولوژیک، در قالب فرآیند طراحی شهری، به ساماندهی گستره دهکده کن پرداخته شود. هدف از این پژوهش یافتن راهی به منظور استوار ساختن پیوند میان بافت شهری و ساختارهای طبیعی می باشد. دستاوردهای نظری در این پژوهش ابتدا در بخش ادبیات موضوع، در سه بخش، شامل معیارهای پایداری، طراحی شهری اکولوژیک، و طراحی پایدار رودکنارهای شهری است. در بخش طراحی، سیاستهای چگونگی پیوند میان فضاهای شهری و ساختارهای اکولوژیک، بهبود، نگهداری و آفرینش فضاهای آمیخته شهری و اکولوژیک ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری- اکولوژی- تنوع زیستی- ساختار کلان- پایداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1237815>

